

KURYER LITEWSKI

w WILNIĘ we SRODĘ DNIA 6 PAZDZIERNIKA V. S. 1815 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

Ostatni numer gazety petersburskiej, *Poczta Północna*, datowany jest dnia 25 wrzesnia. Z obszernych, ale interesujących, jéy artykułow, umieszczamy następujący wyciąg:

Z przyczyny rozniesioney pogłoski, że fajansowe fabryki rossyjskie nie dostarczają takiej ilości robót swoich, jakiej potrzebują w kraju, wymienia też gazeta znakomitsze tego gatunku fabryki krajowé. Nasámprzód wspomnienie tylko czyni o fabryce petersburskiej cesarskiej, która corocznie wydaje wielką ilość robót wcale gustownych, i ciągle zawarte z prywatnemi osobami skutecznia kontrakty. Także *petersburską* fajansowa fabryka kupców *Batieniewych*, dla gustu, pięknego malowania, piękney pozłoty i wielkiej ilości wydawanych corocznie robót, na pierwsze po niej zaśluzya miejsce. W gubernii *moskiewskiej* wiele jest fabryk fajansowych: z pochwałą wspomniané są *Gardnera*, w roku 1766 założona i do wysokiego udoskonaloną stopnia. Fabryka kupca *Popowa*, nie tak dawná, ale roboty jéy od znawców delikatnego gustu są chwalone. Fabryka *Kirijakowa*, w roku 1812 wiele ucierpiała przez nayscie nieprzyjacielskie. Wielkie nakłady, na jéy dzwignienie wyłożoné, w niemałey już części nagrodziły się właścicielowi, przez ciągły odbył bardzo dobrego i pięknego fajansu, który ta fabryka wydaje. Zapewnia nakoniec, iż prócz tych, wiele jeszcze jest fabryk w *moskiewskiej*, i innych gubernijach; wszystkie zaś w niemałey ilości chętnie kupowanych dostarczają robót: a to samo dostatecznym już jest na zbitie mylnie rozniesioney pogłoski.

Cywilny gubernator *Woronezki* przystał temi czasy do zarządzającego ministerium wojskowym, *Xiążęcia Gorczakowa*, 405 rub., przez różne osoby tey gubernii na rzecz inwalidow złożonych.

W *Tambowie* ze świetną uroczystością obchodzono dzień imienin Najjaśniejszego Cesarza *Jegomości*. Dla 50 inwalidow dawano ucztę; a na balu u gubernatora cywilnego więcej 900 rubli dla inwalidow złożono.

Na tegorocznym jarmarku w *Makarjewie* znajdowało się towarow więcej, jak na 250,000,000 rubli wartości; a policzywszy, nie objętych w tey summie, kupców *astrachańskich* z rybą soloną, kawiozem, i t. d.: *Tatarow*, którzy nie mieli sklepow w gościnnym domie; *Zydow* roznoszących towary po domach; i t. d. wartość ta dóydzie 300,000,000 rubli. Cudzoziemiec jeden, który był na najważniejszych jarmarkach w miastach *Europy*,

jako w *Wiedniu*, *Hamburgu*, *Lipsku*, powiadał, iż w żadnym nie bywa ani takiej rozliczności, ani ogromu towarow. Uważają, iż wydane od Rządu pozwolenie, wszelkiego stanu ludziom przywozić towary na jarmarki, wiele się przyczyniło do podniesienia tegorocznego jarmarku; i spodziewają się, że w krótkim czasie *Makarjew* nader znakomite miewać jarmarki, i nierównie znacznieszy dochód skarbowi przynosić będzie. I tak: np. nieznaną na pozór źródło. Dla bezpieczeństwa od pożaru zabroniono kupcom na dziedzińcu gościnnego domu rozkładać ognia dla grzania wody na herbatę w samowarach, a osobné do tego wyznaczono miejsce; kupcy płacą tu za miejsce na postawienie samowaru 5 do 20 rubli, a dochód ogólny przez czas jarmarku do 10,000 rub. wynosi: Radca handlowy *Lion* sprzedał około 1000 postawow sukna z rękodzielni swojej. Kupcy i fabrykanci z różnych guberniy wiele także sprzedali sukna; cena była bardzo niská.

Piszą z *Kazania* pod 2 wrzesnia: „W dzień imienin N. Cesarza *Jegomości*, w tutejszym katedralnym kościele, *Zwiastowania Panny Maryi*, odprawiła się msza ś., a po niéy dziękczynné modły do Najwyższego. Po nabożeństwie *JW.* Gubernator cywilny zaprosił do siebie Urzędników wojskowych i cywilnych, znamienite kupiectwo i obywatele mieskich, którym, przed daną ucztą, przeczytał Cesarzowéy *Jeyności*, *Maryi Federowny*, reskrypt, w którym Najjaśniejsza Pani dla mieszkańców *Kazania* oświadcza náytaskawsze ukontentowanie swoje i wdzięczność, za czynioną przez nich gościnność i pomoc dla wychowancow, urzędników i ófficyalistow *moskiewskiego* domu wychowania, przez czas ich pobytu w *Kazaniu*, kiedy ten dobroczynności zakład w czasie nieprzyjacielskiego najazdu, z *Moskwy* wynosić się musiał. Wieczorém miasto było oświeconé, a u tutejszego Komendanta, Jenerała Majora *Jesipowa*, spalono fajerwerk i bal był dany..

Z tegoż miejsca pod 5 wrzesnia: Po długiey suszy, która w całej *kazańskiej* panowała gubernii, dnia 3 t. m., zrana wybuchnął tu pożar. Okropność jego nad wszelkie jest opisanié. Zaczął się za rzeką *Bulakiem* w *jamskiej* slobodzie, a wśród straszliwego wiatru, z niewypowiedzianą rozszerzył się szybkością; godzina nie upłynęła, a wiele ulic płomieniem się okryło. Żadna moc ludzka nie była zdolną zatrzymać ognia. Porwany wichrém piasek, z gęstym zmieszany dymem, tworzył czarné, nie przebite okiem massy; a niewy-

powiedzianey mocy ogień i gorąco ratującemu ludowi zbliżyć się nie dopuścili. Poszło na pastwę płomieni mnóstwo gmachow, jakoto: cała twierdza i znaydujący się w nięj katedralny kościół; klasztor Przemienienia Panskiego; kościół *S. Cypryana*, jeszcze za *Cara Jana Wasilewicza* budowany; konsystorz i dóm arcy-biskupa; domy sądowe; poczta; ludwisarnia dział; zewnatrz zaś twierdzy: 3 kościoły soborne, 3 klasztory, 12 kościołów parafijalnych, 19 przedniejszych domow skarbowych murowanych, w tey liczbie: akademija duchowna, gimnazjum, dom wice gubernatora, i inné; 6 domow mieskich, a z niemi i wielki dóm gościnny; tudzież około 1000 domow prywatnych, drewnianych i murowanych. 18 ulic okrywał pożar; 9 z nich zupełnie wygorzało; na innych po kilka ledwie zostało domow, w tak nazwanym *kazańskim* klasztorze panieńskim, wszystkie zgorzały cele i kościół nad bramą; główny zaś kościół i obraz *Matki Boskiej* nietknięte zostały.

Kurs Wileński na asygnaty: Rubel srebrny 4 r. k. 28 dukat 13 r. 14 k.; imperyal 43 r. k. 40.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, donosi z *Paruza* pod 22 września: „Minister policyi, *Xiążę Otranto*, powtórnie szukał u Króla uwolnienia i otrzymał; a podług gazety, *Journal de Paris*, d. 19 wieczorem wyniósł się już z pałacu prefektury policyi. Następca jego nie był jeszcze mianowany. W liczbie mogących zająć to miejsce wymieniają PP. *d'Anglès*, *Bourienne*, *de Caze*, *Vitrolles*, i kilku innych. Gazety paryzkie zapewniają, że *Xiążę Otranto* przeznaczony jest na postą królewsko-francuzkiego przy dworze saskim. Minister skarbu (*Baron Louis*) i minister wojskowy (*Gouvion St. Cyr*) również uwolnienie wzięli. Ostatniego z nich miejsce, podług zapewnienia gazety paryzkiej, *Gazette de France*, ma objąć *Xiążę Feltre* (*Clarke*), który niedawno był mianowany na dowódcę 9tej dywizyi wojskowej. Mówią także, że i stosunków zewnętrznych inny minister mianowany ma być, a *P. Faget de Baure*, terażniejszy prezydent trybunału królewskiego w *Paryżu*, ma otrzymać sprawowanie ministerium spraw wewnętrznych, które dotąd czasowie tylko polecone było *Baronowi Pasquier*.

Xiążna Angouleme, dnia 19 wieczorem, z *Rambouillet* do *Paryża* powróciła. — Marszałek *Ney* otrzymał pozwolenie rozmawiania z żoną swoją i dziećmi. Każdego wieczora przychodzą one do miejsca jego niewoli, kiedy marszałek na przechadzkę wychodzi — *Listy z Tulonu* donoszą o przybyciu do tamtejszego portu trzech statków przewozowych, na których znaydowało się 700 ludzi załogi z *Porto-Ferraio*. Rozumieją, że te wojska tym czasem w *Tulonie* zostaną, i nie będą posyłane do środka kraju. — Stosownie do rozkazu króleskiego, znaczne summy wydane być mają na opłacenie urzędników duchownych;

dzień 15 października ma być przeznaczony na uskutecznienie tey opłaty. — Gazety paryzkie donoszą, że do dnia 3 września przez *Chambery* przeszło 15,000 *Austryaków*, którzy przez górę *Cenis* do *Włoch* pociągnęli, a spodziewano się jeszcze 8,600 ludzi. — W *Limoges*, łzami się zalała cała dywizya starych żołnierzy, kiedy, po wysłuchaniu, w największą cichosć, wyroku króleskiego, rozpuszczenie ich nakazującego, broń składali i ostatni raz chorągwie swoje salutowali. W innych miejscach z przyczyny zaległego żołdu rozruchy zaszły. — *Wanda* białą kokardę z zieloną obwódka przyjęła. — Gazety paryzkie ciągle jeszcze zbuntowanie się załogi *strasburskiej* spokojnym powstaniem nazywają, pochwałami dla nięj szafują i dowodzą, że *Francuzi* tylko zdolni są do zrobienia podobnego powstania. ..

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego* zawiera z *Paruza*, pod 19 września: „Ciągle tu jeszcze w dręczący zostajemy niepewności, co zechcą uczynić mocarstwa względem wewnętrznego stanu *Francyi*. Mająż nas zostawić wszystkim namiętnościom naszym, dla tego, że chcą powazać udziałność naszą; albo użyją dzielnych środków dla zbawionego powściągnięcia apostołów nieporządku, bezrządu i zniszczenia? Głębocy politycy cudzoziemscy rozumieją, że łagodność i pobłażanie powtórnieby zaszkodzić mogły pokojowi *Europy*. Dwa gabinety zupełnie się w tym punkcie zgadzają. Zostaje część wojsk sprzymierzonych we *Francyi*; ale wiele innych rzeczy nie rozstrzygnięto ostatecznie. Wszyscy dobrze myślą *Francuzi* niczego się bardziey nie lękają, nad to, żeby uiepodpaść znowu pod jarzmo i topór rewolucjonistów.

Na przedstawienia nalegające, które od kilku stron, względem zwrotu dawniey wydanych pieniędzy i nałożonych kontrybucyj, uczynione były, nastąpiła odpowiedź ze strony, której się to tyczy. Któżby się spodziewał! że znaczne zaległości summ przez *Bonapartęgo* dawniey nałożonych, nie są jeszcze opłacone; że wiele kontrybucyj przez *Bonapartęgo* naznaczonych, nie weszło; i że to wszystko za wynagrodzenie służyć może.

Mówią, że *P. Chateaubriand* oczekuje tylko blizkiego otwarcia obu Izb, dla publicznego oskarżenia *Fouche*.

Część wojsk sprzymierzonych rozkłada się teraz na zimowe leże we *Francyi*. — Temi dniami dawał *Xiążę Wellington* wielki orbiad, na którym znaydowali się *Xiążę Fryderyk Oranii*, *Xiążęta Metternich*, *Wrede*, *Talleyrand*, *Lord Castlereagh* &c.

Monitor, zawiera dokładny opis wielkiej rewii wojsk rossyjskich pod *Vertus*. 200,000 ludzi, pod wodzą Marszałka, *Xiążęcia Barclay de Tolly*, poszły były do *Francyi*. 100,000 ludzi postępowało naprzód, pod dowództwem Jenerała Hrabiego *Wittgenstein*; Jenerał *Benningsen* był gotowy wyruszyć w 60,000 ludzi; a 70,000 gwardyi i wojsko odwodowe również już powołane były. Koniec panow-

wania *Bonapartego* i powrót Króla do *Paryża*, uczyniły niepotrzebnymi dalsze przygotowania. Francuzów odtąd uważano już za przyjaciół; a całą baczość zwrócono na przytłumienie fakcyy. Przy pomienioney wielkiej rewii byli także obecni Król Pruski, Xiążę *Wellington &c.* Znaydowało się na niej 136 batalionow i 168 szwadronow, oraz 600 dział. Tylko Korpus Jenerała *Langérona*, wynoszący 35.000 ludzi, nie był na tey rewii.

D. 15 t. m. zastrzelił się tu oficer *Charmont*, który z poleceniami od woyska *Louisy* był przysłany. — *Savary* i *Lallemand* przybyli już na wyspę *Malte*. — Król mianował 36 półkowników legijonowych, a 12 do regimentow jazdy — Pewny Półkownik angielski, który się postępowaniem swoim odznaczył w bitwie pod *Waterloo*, jechał niedawno z familią swoją, z *Dublina* do swojej wioski. W tym zawołało kilku ludzi na gościncu, że osu pojazdu jego pękła, i że się wkrótce pojazd wywróci. Kazał więc zatrzymać, a familija jego wyskoczyła prędko z pojazdu. Tu się okazało, iż ostrzeżenie to było tylko podstępem, w celu dopięcia ułożonego uwiezienia. Młody oficer uchwycił piękną młodą córkę półkownika, wsiadł z nią do przygotowanej kolaski pocztowey i zniknął z oczu.

W *Caen* kilku lekkomyślnych pozwoliło sobie spiewać piosnki o *Bonapartym* i krzyczeć: *niech żyje nasz cesarz!* Ale Marszałek; Xiążę *Blücher*, nie lubi żartow w podobnych rzeczach. Kazał natychmiast krzykaczow tych pójść i zaprowadzić do *Prus*, gdzie przez pięć lat do robot w twierdzach użyci być mają.

Paryż, d. 21 września. Pewna jest, piśmie *Journal de Paris*, że ostateczne warunki ze strony mocarstw sprzymierzonych, względem mającego nastąpić nowego traktatu pokoju z *Francją*, podane zostały Rządowi francuzkiemu. Spodziewają się, iż ministrowie francuzcy przed koncem tego miesiąca, po otwarciu Izb, odpowiedź na nie podadzą, i że wiadomość o ważney tey okoliczności obu Izbom udzieloną zostanie. O ustąpieniu części krajów nie ma już mowy: zdaje się jednak, iż mocno nalegają o to, iżby twierdze pograniczne przez oznaczony przeciąg lat osadzone zostały.

Ze wiele już postanowień uczyniono względem wypłacenia kontrybucyi pieniężney, i że na potrzeby obcych woysk rekwizycye podpisane i wskazane zostały, to należy i wyparzą z porządku rzeczy: atoli pogłoska, że 10 czyli 17 września wszystko ostatecznie ułożone i podpisane zostało, jeszcze się do tey chwili czasu nie potwierdziła. Gdyby pokoy ostatecznie był podpisany, ustałby też natychmiast rozlew krwi, który dotąd przy oblężonych twierdzach zachodzi. Nie mówią nic jeszcze o wyjeździe ztąd ministrów zagranicznych.

Dnia 18 odbył Król Pruski rewija 25.000 ludzi woyska swego. Obadway Cesarze wyjadą ztąd pojutrze, a Król Pruski d. 24 t. m. Dniem przed otwarciem obu Izb, w nie-

dziele d. 24 t. m., odprawi się religijna uroczystość. N. Pan uda się z domem swoim, parami i deputowanymi do kościoła metropolitalnego, gdzie będzie uroczyste nabożeństwo do *Ducha ś.*, prosząc o natchnienie i opiekę niebios nad obradami reprezentantow, którzy powołani są do chwały wspierania Króla w dobroczynnych zamiarach jego dla poddanych. Król wydał w tey mierze d. 18 t. m. pismo do jeneralnego wikaryusza dyecezyi paryzkiej, w którym wyrazono: „*Big, którego wszechmocną potęgę uznaliśmy w wypadkach, powracających Nas życzeniem i miłości ludów naszych, obdarza też nas potrzebna przezornością, do mądrego nad nimi pynawania. On jedynie tylko, może nam udzielić tego ducha przezorności i dobrej rady, dla osiągnięcia zamiaru, do którego zawsze dążymy, to jest: uszczęśliwienia naszych poddanych. Postanowiliśmy przeto błagać Go usilnie, iżby szczególniey nam jey udzielił w tey chwili, kiedy obie Izby zwołujemy. Zlecamy więc, iżbyście nakazali publiczne modły, a następujący niedzieli solenną mszą z nabożeństwem do Ducha ś. odprawić kazali &c.*”

Póki trwać będą posiedzenia obu Izb, ciągle odbywać się będzie 48 godzinne nabożeństwo, we dwóch zawsze naprzemian kościołach stolicy.

N. Cesarz Rossyyski zalecił, iżby mu podaną była lista wdów, sierot i chłopów, w *Alzacyi*, których wioski podczas wojny zburzone zostały. Wiesniacy, którzy chcą przenieść się do *Krymu*, otrzymują wsparcie i pasporty do tego kraju.

Bonapartyści tu rozgłosili, że eskadra amerykańska odebrała *Anglikom* na morzu *Bonapartego*.

Lord *Maira*, tężniejszy gubernator angielski w *Indyach wschodnich*, przewyższa w przepychu i rozrzutności wszystkich poprzedników swoich. W podrózach towarzyszy mu liczny orszak mężczyzn i niewiast, a do przewożenia sprzętow i potrzeb podróżnych prowadzą za nim więcej 800 wielbłądów i 300 słońców.

Zawczesna jest pogłoska, że traktat handlowy z *Anglią* zawarty już został. — *Bawaryja, Wirtemberg, Baden* i inne kraje niemieckie otrzymają także część nałożoney na *Francyę* kontrybucyi.

W gazecie berlińskiéy czytamy z *Paryża*, pod 22 września: „Gazeta *Journal de Paris* donosi, że exminister *Fouché* opuścił już d. 20 swój pałac. Następcą jego, którym podług wszelkiego podobieństwa będzie *P. Angles*, jeszcze pałacu tego nie zajął. Exminister ma być mianowany przez Króla, posłem przy dworze Króla saskiego. — Jeden tylko *Monitor* nic nie pisze o tey odmianie, o której gazeta *Journal des Debats*, z dodaniem naostatku tey uwagi uwiadamia, że sciesnienie wolności druku jest przyczyną, iż przędzey o tém nie doniosła. „Xiążę *Otrranto* nie jest już ministrem, jest to związane wyrażenie pomienioney gazety.

Gazety paryzkie, doniosły o oddaleniu

P. Fouché, dają teraz stosownie do ducha, którym się powodują, uwagi swoje nad byłym ministrem. Gazeta *Journal Général* (która mu był swój winna) mniema: „ze wypadek ten oddawna będąc przewidziany, żadnego dalszego interessu za sobą nie wzbudzi: gdyż teraz ciekawość powszechna zaspokojoną już została. Fouché, jak wiadomo, jest człowiekiem, bez którego łatwo się obeysdź można; cała jego zasługa w tém się zawierała, że w pierwszój chwili potrafił omamić powszechność, iż on niezbędnie jest potrzebnym. „*Journal de Paris* broni jego sprawy: „Nie można wątpić, mówi ta gazeta, że Król na jego miejsce godnego wybierze następcę; ale czyliż za tém idzie, iż liczne jego usługi, w niepamięć pущzone bydź mają, a nade wszystko te, które, zapobiegając tylu nieszczęściom, uczynił? „(Gazety angielskie mieniły go jedynym człowiekiem, któryby wszystkie partye do poddania się prawóm przywiesdź potrafił. i że za jego oddaleniem cała budowa konstytucyjna runie jednym razem, a zawziętość partyy ze wszystkich stron z największą gwałtownością wybuchnie.) Główniejszą zaś przyczyną usunięcia się Fouchého jest to, iż obie Izby, zaraz po ich otwarciu, miały uczynić wniesienie, iżby między członkami nie znajdował się żaden z królobóyców *Ludwika XVI*. Minister wojny usuwa się dla tego, że nie znajduje smaku w terażniejszej organizacji wojska.

D. 20 t. m., konferował Król przez całą godzinę z Xięciem *Talleyrand*: potem przedydował na radzie ministrów, od godziny z do 4tej. Tegoż dnia Ministrowie mocarstw sprzymierzonych podali Rządowi francuzkiemu notę, w której zawierają się ostateczne warunki ich układów względem nowego traktatu pokoju z *Francją*, do którego zawarcia mianowani już są pełnomocnicy, tak ze strony sprzymierzonych, jako i *Francyi*. *) Pracują też około zawarcia traktatu handlowego między *Anglią* i *Francją*. — W pałacach Monarchów sprzymierzonych czynią się przygotowania do blizkiego wyjazdu.

Dnia 20go przybyli Hrabia *Artezyi*, Xiążę *Angouleme* z małżonką swoją i Xiążę *Berry*, z *Rambouillet* do *Paryża*. — Wojska sprzymierzone opasały znowu miasto *La Fere*. — Część wojska angielskiego, które obozem rozłożone było wzdłuż *Sekwany* na polach *elizejskich*, oddaliło się o trzy godziny drogi od *Paryża*. Reszta wkrótce także wyruszy. — Pruski gubernator *Paryża*, Baron *Muffling*, ogłosił, że na mieszkańców bulwaru *koblenskim* zwanego, nałoży codziennę kontrybucyę po 2,000 fr., póki zabójca Anglika *Kean* odkrytym nie będzie.

Ze we *Francyi* dotąd jeszcze wielka niespokojność panuje, okazują to poniższe wyiątki z dzisiejszych gazet paryzkich, mimo usilnego ich starania o ukrycie rzetelnej prawdy.

*) Ze strony francuzkiey, Xiążę *Talleyrand* i Xiążę *Dalberg*; od *Austrii*, Xiążę *Metternich* i Baron *Wessenberg*; od *Rossyi* Xiążę *Razumowski* i Hrabia *Capo d'Istria*; od *Anglii*, Lord *Castlereagh* i Lord *Stewart*; od *Prus*, Xiążę *Hardenberg* i Baron *Humboldt*.

Jeszcze na początku terażniejszego miesiąca, nosili żołnierze w *Besançon* kokardy trójkolorowe, ukrywali je pod białymi na swoich kaszkietach, albo też żadnych nie przypinali; znaleziono także u wielu żołnierzy ukryte orły *Bonapartégo*. Policya skazała wiele osób na surowe kary, za to, iż podczas nabożeństwa, na którem odprawiano modły za Króla, wdzierali się do kościołów i przerywały nabożeństwo. W *Paryżu* zaś rzucano kamieniami na tych, którzy śpiewają piosnki przeciwko *Napoléonowi*. W *Montpellier* skazano dwie kobiety na więzienie i karę pieniężną, za to, iż na placach publicznych zachęcały do buntu i przeciwko Rządowi obelżywe słowa miotały. Za podobny występki, również ukarany został jeden z oficerów abszytowanych.

Adjutant Jenerała *Moreau*, Półkownik *Rapatel*, mianowany został półkownikiem legionu *de l'Arriege*.

Cała droga od *Melun* do *Dijon*, kędy Monarchowie przejeżdżać będą, osadzona jest wojskami austryackimi i niemieckimi, a załogi w *Sens*, *Joigny* i *Auxerra* znacznie powiększone zostały. — Rossyjski Półkownik *Kochius* sprawuje ciągle obowiązki swoje w *Paryżu*, jako Rossyjski Komendant placu. — Wszyscy sprzedający po ulicach gazety, którzy więcey obwołują, jak tytuły i nieco treści tychże gazet, bywają imani i więzieni. — P. *Bignon* wydaje pismo przeciwko nowemu dziełu *Arcy Biskupa Mechlińskiego de Pradt*. — *Gazeta Goniec Wieczorny*, przed kilką dniami, zamiast zapewnienia całej strony jednoy, wydrukowała tylko te słowa: „*Kommissya cenzury przystąpiła już do sprawowania urzędu swego*. „ *Gazeta* ta na rozkaz Gubernatora paryzkiego, Jenerała *Muffling* zniesioną, prassy do *Sekwany* wrzuconą, a redakcyja surowo ukaraną została.

Dalej czytamy w tej gazecie, z *Paryża* pod 24 września: Wyrokiem Królewskim, z d. 22 t. m., otwarcie obu Izb odłożono na poniedziałek, dzień 2 października. Tegoż dnia i dniem wprzódy opuszczą *Paryż* Monarchowie sprzymierzeni.

P. *Fouché* miał wczora wieczorem opuścić *Paryż* i wyjechać z sekretarzem legacyi *Fabey*, do *Drezna*. — Mocno się tu nad tem zastanawiają, że przed samem otwarciem Izb wszyscy ministrowie uwolnienia od obowiązkow żądają.

Podług Kuryera londyńskiego, marszałkowie *Oudinot* i *Macdonald* do *Paryża* przyjechali.

N I E M C Y.

Czytamy w gaz. wied. *Oester. Beob.* d. 14 wrzes. W. X. J. *Katarzyna*, W. X. *Oldenburgská*, do *Frankfortu* nad *Menem* przybyła.

D. 15 tamże przybył z *Paryża* Xiążę *Radzwiłł* i poseł angielski przy dworze *Suttgartskim*, P. *Brook-Taylor*, z *Londynu*. — Podług gazet frankfortskich, pod 21 paździer. Marszałek Xiążę *Barclay de Tolly* do tego miasta jest spodziewany: podług innych gazet już przybył. — Dnia 17 września do *Manheimu* przybyło wiele oficerów rossyjskich z korpusu jenerała *Langerona*: oficerowie ci nie wiedzieli o rozkazie, żeby się wojska ich strzymać miały. Przechod wojsk tego korpusu do czterech tygodni má się przeciągnąć. Przez cały ten czas Jenerał *Langeron* ze sztabem w *Manheimie* zabawi. W dniach 21 i 22

zaczęły już wojska rossyjskie przez to miasto na powrót przechodzić. d. 22 dubeltowy mieli tam kwaterek mieszkańcy. Podług doniesienia z *Worms*, N. Cesarz Jmć *Rossyjski*, na potrzeby powracających wojsk swoich przez *Alzacyę*, rozkazał brać zboże z zapasow magazynowych, a to na przełożenie jeneralnego Intendenta *Kankryna*. Mieszkańcy *Alzacyi* uwielbiają to nowe dobrodziejstwo dla ich kraju wyświadczoné. — D. 20 września umarł w *Dreźnie*, Minister konferencyi, rzeczywisty radca tajny *Zeschau*, w 75 roku życia. Zaczął on na wyższych urzędach służyć krajowi swemu i oyczyźnie w roku 1766, a od r. 1807, kiedy wszedł do ministryum, wielką gorliwość, pilność i z rostopnością okazał. — Król saski skasował w *Lipsku* urząd politycznego cenzora w roku 1811 ustanowiony. Od d. 1 października cenzura w *Lipsku* uniwersytetowi i władzom miejscowym powierzona zostanie. — Podług *Korresp. hamb.*, Xiążę *Bassano* przez *Memingę* przejeżdżał. — Przeciwno wprowadzeniu Jezuitów do kantonu *Solothurn*, tamtejsi professorowie i rada stanu oświadczenie uczynili. — *Baron Stein* pojedzie na seym związku niemieckiego ze strony pruskiej. Nie ma pewności, czy seym zbierze się na pierwszy listopada. — Xiążna *St. Leu*, małżonka *Ludwika Bonapartego* w *Genui* przebywa. — Powracające wojska saskie, d. 26 przez *Hanau* przechodziły.

A U S T R Y A.

Gazeta berlińska donosi z *Wiednia* pod 21 września: „Arcy Xiążna *Maryja Ludwika* podpisała dnia 14 t. m. akt dyplomatyczny, przez który zrzeka się w imieniu swoim i syna swego, wszelkich praw do korony francuzkiej. Nosić będzie na przyszłość tytuł Arcy Xiążny Austryacki i Xiążny *Parmy*, Cesarzkiej Wysokości, a syn jej tylko Xiąża dziedzicznego *Parmy*.

W gazecie lwowskiéj czytamy: z *Wiednia* 28 września. — Podług nadeszłych tu urzędowych wiadomości, powraca znowu z *Francyi* do krajow austryackich, 19 batalionów piechoty cesarskiej, które między 10tym i 14tym października weyda w granicé austryackie. — Od niejakiégo czasu zaciągają na straż w stolicy tutejszéj półki lombardzkie, którym się tu teraz więcey podoba, jak przed kilka miesiącami; wtedy prawie codziennie zachodziły sprzeczki z obywatelami. Były Włoski Minister woyny, a terazniejszy Jen. dywizyi *Fontanelli*, bawi tu ciągle, jako Dowódzca tego wojska, i miał już kilka razy zaszczyt odbywania służby przy Cesarzowéj Jeymości, która mu wiele względów okazać raczyła. — Jener. *Lechi*, osadzony jako więzień stanu w twierdzy Węgierskiej *Temeswarze*, nie został dotychczas jeszcze wypuszczonym na wolność, lubo Arcy-Xiążę *Jan*, podczas bytności swojej w *Medyolanie*, mocno się za nim wstawiać.

W Ł O C H Y.

Gazeta paryzka, *Journal des Debats*, umieściła wyjątek z listu pisanego z *Medyolanu*

pod d. 8 września: „Ciągle czynią się przygotowania na przyjęcie Cesarzowey naszej, która przybyciem swoim do naszego miasta poprzedzić ma na czas niejaki Najjaśniejszego małżonka swego — We *Florencyi* także robią się przygotowania do blizkiego wyjazdu dworu. W. X. J. Toskański chce byđź obecnym w *Medyolanie* w czasie przybycia Cesarzowey Jyemci. — Zaciąg popisowych dla dopełnienia korpusow austryacko-włoskich z spospiechem się odbywa i żadnych nie doświadcza trudności. Z tutejszego głównego magazynu ustawicznie wozami prowadzą mundury i amunicyą do zasobów w różnych miejscach królestwa, dla ubierania i uzbrajania znajdujących się w nich popisowych. — Odebrano rozkaz, na nowo rozpocząć roboty około warowni *Placencyi* — Mówią tu powszechnie o związku *Monarchów Włoskich*. Chociaż ze wszystkiego zdaje się okazywać, że miejscem seymu będzie *Medyolan*, i że Prymas, którego dostojność do *Austryackiego* domu przywiązana ma byđź, pobyt swój tamże mieć będzie; dwor jednak *Rzymski* wielkie robi starania, iżby miejscem seymu i rezydencyi Prymasa było miasto *Rzym* — Do fałszywych należy pogłoska przez stronnikow rozniesiona, że eskadra amerykańska odebrała *Napoléona Anglika*, w czasie płynienia jego do wyspy *ś. Heleny*. — Piszą z *Lukki*, że municypalność tego miasta prywatnie prosiła Królowey *Maryi Ludwiki Hiszpańskiej*, dla której kongres *Wiedeński* panowanie tego kraju przeznaczył, czyliby przed swoim wyjazdem do *Bononii* nie raczyła przyjąć deputacyi i poselstwa, przeciwną otrzymała odpowiedź. Pani ta zabawiwszy pięć dni w *Bononii*, wyjechała do *Rzymu* dnia 3 września. — Oyciec *ś.* zniósł wszystkie zakłady instrukcyi publiczney, ustanowione przez rząd dawniejszy: nawet przed końcem roku szkolnego odprawił profesorow i uczniow, którzy nie byli z państw jego — Donoszą z *Bononii*, że *Hrabia Aldini*, dawniejszy Minister Sekretarz Stanu byłego Królestwa Włoskiego, jechał przez to miasto z *Wiednia* do *Rzymu*. Powszechnie rozumieją, że on ma polecenie od Dworu *Austryackiego*, które wyłącznie ściąga się do interessow prowincyy, które powróciły pod panowanie Oycy *ś.* — Przed kilkoma dniami w *Medyolanie* obywatel jeden przechodząc mimo kramki tandetnika pewnego, postrzegł stary zakurzony obraz, i kupił go za 12 lir. Po oczyszczeniu poznano, że to było najpiękniejsze dzieło *Corregego*. Wystawia on rzecz z historyi świętey. Mnóstwo teraz schodzi się znawców dla oglądania z podziwieniem wielkiego dzieła sztuki. Umiejący znać i cenić szacują ten obraz 50,000 franków.

A N G L I A.

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego* zawiera z *Londynu*, pod 23 września: „Na miejscu *Lorda Moira*, z którego nie zupełnie są kontenci, ma wkrótce zostać jeneralnym Gubernatorem *bengalskim* *Lord Melville*. *Calais* osadzone teraz wojskiem angielskiem. Toż samo ma nastąpić i z *Dunkierką*. — *Hiszpański* Jenerał *Morillo* udał się, dla otrzy-

mania więcéy broni i amunicyi do *Jamaiki*, gdzie też dom jeden handlowy zawarł z nim umowę na ich dostarczenie. — Donoszą z *Cork*; że w hrabstwie *Tipperary* mocne znowu wybuchnęły rozruchy, i że się liczne kupy łotrow uzbrojonych snują, i wszelkich niegodziwości do uszczają. Woz pocztowy z *Cork* zrabowany, a część eskorty zamordowaną została. Kapry amerykańskie wspierają rokoszanów w *Cartagene &c.* Brzegi prowincyi *Cartagene* ogłoszone zostały, przez hiszpańskiego Jenerała *Morillo*, w stanie oblężenia. — O wszystkich okrętach floty *Jamaickiej*, prócz 8, doszły już wiadomości. — Xiążę *Orleanu* wyjechał wczora do *Paruza*. Król Francuzki wezwał go, iżby się znajdował przy otwarciu posiedzen obu Izb, gdzie też względem terazniejszego ministerym francuzkiego postanowiono być. — W. Xiążę dziedziczny *Mekleburg - Strelitz* ma wezwanie Króla Pruskiego, wyjechał ztąd do *Paryża*. — Między dworami *madryckim* a *lizbońskim*, podług gazet naszych, poróżnienia zayszły miały. — Mielismy wielką suszę tego lata. Trawę wszędy prawie wypalito, ztąd karmu dla bydła wielki niedostatek. W *Portugal* i podobneyże doznawali suszy, tak, że wiele studni, w *Lizbonie* wyschło. — Nadzwyczajne tego roku odmiany powietrza ukazały się także w *Ameryce*. D. 7 sierpnia był tak mocny mroz w *Quebecku*, że ogórki kawony, groch i inne ogrodowiny uclerpiały. Nazajutrz znaleziono w wielu miejscach lód, a mroz równie dotknął doliny i wzgórza. — Kompanija *wschodnio - indyjska* zatrudnia się teraz wysyłaniem rakiet kongrewskich do *Indy* *wschodnich*. — W *nowym Orleanie* Jenerał *Jackson* zastrzelony został przez półkownika *Binton*.

Podług gazety londyńskiej *Courier*, wojska angielskie i pruskie zostaną na leżach zimowych we *Francyi*. Nie mają one mieszać się do żadnych wewnętrznych zaburzeń krajowych, tylko jedynie obecność swoją ograniczyć na zapewnieniu wypłat pieniężnych. Z tegoż względu uwalniają dla nich twierdze pograniczne. — Przewidują, iż w Izbie Reprezentantów, która się składa w większej części z Konstytucjonistów, żywe zachodzić będą rozprawy, przeciw ministrom, którzyby się wprzódy od obowiązków nie oddalili. P. *Chateaubriand* czeka tylko na otwarcie Izby, aby przeciwko nim mógł powstać. — Wiele korpusów francuzkich wzbrania się teraz rozeyść, pod tym pozorem, że wprzódy żołd z siebie chcą odebrać. — Xiążę *Bourbon* nie odebrał jeszcze wezwania, iżdy do *Paryża* powracał. — *Sir James Yeo* wydzie pod zagle, w miesiącu październiku, z fregatą *Inconstant* i wielą mnieyszymi statkami ku brzegom *Afryki*, dla zabierania wszystkich okrętów, któreby chciały handel niewolnikami prowadzić, albo go rzeczywiście prowadziły.

Podług gazety, *Oester. Beob.*, przybył do *Londynu* okręt, który na wodach *Madery* spotkał okręt *Northumberland*. *Bonaparté* w dobrém zdrowiu: dzień cały z maytkami rozmawia, a wieczory na grze przy stoliku przepędza.

AKTA KONGRESSU WIEDENSKIEGO.

(z *Gazety petersburskiej, le Conservateur Impartial* — Ciąg dalszy.)

Dawniejsze posiadłości austriackie.

93. Skutkiem zrzeczeń, zawrowanych przez traktat paryzki, dnia 3. maj 1814, mocarstw, podpisując niniejszy traktat, uznają N. C. J. Austriackiego, jego potomków i następców za prawych panów krajow i ziem, które ustąpiłone zostały, bądź całkowicie, bądź cząstkowie, traktatami zawartemi w *Campo Formio* 1799; w *Lunewillu*, 1801; w *Presburgu*, 1805; przez kowen są dodatkową w *Rotterdamie*, 1807; i traktatem *Wiedeńskim*, 1809; a do których krajow i ziem posiadania J. C. K. A. M. przez wypadki ostatniéy wojny powrócił: jakoto: *Istrya* równie *austriacka*, jak i dawniejsza *wenecka*; *Dalmacya*; wypy dawniey *weneckie* na morzu *adryatyckiem*, zatoki *Cattaro*, miasto *Wenezycya*, ciążyny, oraz, prowincye i okręgi należące dawniejszych stanow *weneckich* na lewym brzegu *Adigi*, księstwa (*ducché*) *medyolanskie* i *mantuańskie*, księstwa (*principautés*) *bryxenskie* i *tyrolskie*, hrabstwo *tyrolskie*, *Voralberg*, *Frioul* dawniejszy *wenecki*, ziemia *Monte Falcone*, rządztwo i miasto *Triest*, *Karniola*, *górná - Karyntya*, *Korcyca* na prawym brzegu *Sawy*, *Fiume* i pobraże *węgierskie*, tudzież powiat *Kastua*.

Kraje przyłączone do monarchii austriackiej.

94. J. C. K. A. M. przyłączy do swojej monarchii, dla posiadania przez siebie i swoich następców w zupełnéy własności i udzielnosci: 1. Oprócz części lądu stanow *weneckich*, o których w p. 93. wspomiano w artykule poprzedzającym, inné części tychże stanow, jakoto: wszelkie inné terytoryum, położone między rzekami *Tessin*, *Po* i morzem *adryatyckiem*. 2. *Doliny Valteline*, *Bormio*, i *Chiavenna*. 3. Terytorya, które składały dawniey rzeczpolitą *ragusańską*.

Granice austriackie we Włoszech.

95. Stosownie do postanowień w poprzedniczym artykule, granice państw J. C. K. A. M. będą:

1. Z państwami *K. J. Sardynskiego* takie, jak były dnia 1 stycznia 1792;
2. Z państwami *Parmy*, *Flacencji* i *Guastali*, koryta rzeki *Po*, linija przedzielná poydzie biegiem téy rzeki.
3. Z państwami *Modeny*, téż samé, jakie były dnia 1 stycznia 1792.
4. Z państwami papiezkiemi, biég rzeki *Po* aż do uyscia *Goro*.
5. Ze *Szwajcaryą*, dawná granica *Lombardyjska* oraz granica, przedzielająca doliny *Valteline*, *Bormio* i *Chiavenna*, kantony, *Gryzonski* i *Tessynski*. Postanawia się, iż, gdzie koryto rzeki *Po* stanowić będzie granicę, w tych miejscach, choćby jakie zaszły odmiany w biegu téy rzeki, odmiany té, najmniejszego nie będą miały na przyszłość skutku, codo posiadłości wyyp na rzecę téy znajdujących się.

Zegluga na rzecę Po.

96. Zasady powszechné przez kongres wiedeński przyjęte, względem żeglugi na rzekach, zastosowane być mają i do rzeki *Po*.

Mianowani będą komisarze przez państwa téy rzeki, naydalej w trzy miesiące po zakończeniu kongressu, dla urządzenia tego wszystkiego, cokolwiek ściągac się może do wykonania niniejszego traktatu.

Postanowienia względem Góry Napoleona w Medyolanie.

97. Ponieważ konieczną jest rzeczą, zachować dla zakładu, znajomégo pod imieniem *Góry Napoleona* w *Medyolanie*, środki dopełnienia jego obowiązku, względem swych wierzycieli, zgodzono się, ażeby do

dającym do majątności Łubianki w Powiecie Oszmiańskim położoney, w przytomności jawiących się Kredytorow czynność swoją rozpoczął, w zamiarze zaś przybliżenia Kredytorom satysfakcyi i ocalenia masy pod konkurs oddaney od kosztow wypadających, Sąd Taxatorsko Exdywizorski po wysłuchaniu stron rozprawujących się, w przeciagu idącego msca 8bra wziąć ostatecznie do namowy postanawia, żeby więc Kredytorowie i pretensorowie ze wszelką gotowością, bez żadney zwłoki, swoje do masy regulujące się pretensye w tymże Sądzie porządkiem prawnym (pod utratą rzeczy za niejawieniem się którękolwiek strony) objawiali, przez niniejszą awizacyą zastrzega. Zgodno z Protokółem M. Tallat Rejent G. W. i Exd.

1. Roku 1815 septembra 25 dnia. Niżej podpisany czytając gazety Kuryera Litewskiego w dodatku drugim N. 75 Mińskiej Gubernii Bobruyskiego Powiatu Obywatela byłego Deputata W. Ignacego Hryniewicza, wyraźny na mnie paskwil, że jakoby się nieuzupełnił jemu podług kontraktu, Sądzę za rzecz słuszną usprawiedliwiając się nie przed W. Hryniewiczem, lecz przed publicznością, następnie odpowiedzieć — W. Hryniewicz, nie mając ze mną żadnego kontraktu prócz honorowey umowy, otrzymał w moc oney to wszystko co należało — Wódkę i woły przyioł, zarewersował, i przedawszy onę natychmiast opłacił W. Jozefowi Narbutowi Policmeystrowi Mińskiemu należność, za którą skonwinkowanego procederem, już miał tradować majątek Horbacewicze — Uważyc za tem zechce publiczność, jak W. Hryniewicz daleko krzywdzi niewinność, bo w miejscu powinney wdzięczności za ocalenie jego majątku, publikuje w gazecie Obywatela, który nigdy niemając z nikim procederów, i nie będąc w niczem notowanym zasłużył na złą opinią u W. Hryniewicza ukłaniającego się wyraźnie od opłaty udzielnie za czystym obligiem należney summy. — Dość jest, przekonania otem, kiedy W. Hryniewicz woły i wódkę przyioł, zarewersował, niezwracając przedał, tem samem umową zatwierdziwszy, w pół roku ledwo się obeyrzał, że jakoby ja niestosownie do umowy z nim postąpił. — Zastanawia to mię niemało, że W. Hryniewicz, naznacza termin 15 octobra do domowego ułożenia się za czystym obligiem, i awizuje ony w gazecie, jakby ja był za granicą — Wiadomo W. Hryniewiczowi, że Powiat Rzeczycki jedney Gubernii jest graniczącym z Bobruyskim, ja będąc Obywatelom onego, bez publikaty wartbym mieć przynajmniej listowne zgłoszenie się, ile gdy na ilekrotne moje pismem do W. Hryniewicza o opłatę czystey za obligiem summy odezwę, niemiałem honoru żadney otrzymać odpowiedzi. — Niedowiedzie mnie W. Hryniewicz, nic takiego coby się ściągało do nadwergżenia honoru mojego, i w czasie procederu za umową, gdy W. Hryniewicz życzy mieć ony, dowiedę, że więcey zrobiłem jemu przyjaźni i pomocy w interesach tą przedaży, nizelibym był potrzebny oney — Ze tedy W. Hryniewicz obarczony mnostwem interessow, i bojąc się skutków opisu swojego, na zajęcie bez sądu majątku, zezwalającego, nie w innym celu podaje publiczności za nieważny własnoręczny rękodany summy dokument, i oświadcza nieopłatę za onym bez konwikcyi, jak w chęci procedowania, i przez to zwłoki doycia realney należności w poprawę własnych i ciężkich interessow, otem publicznie przez Kuryera Lit. oświadczam, i chociażbym mógł w odpłacie za niewinne oczer-

powiedzieć, lecz że podawać publiczności takowe pisma, mnie uczciwie myślącemu, jest hańbą, przeto nietykając honoru jego, to oświadczenie W. Hryniewicza oddaję na uwagę przesławieny publiczności. — Obywatel Powiatu Rzeczyckiego, Zastępujący, miejsce Kapitana Sprawnika Rzeczyckiego tegoż Ptu od Korony Asessor Józef Karwowski.

1. Scheda z Exdywizyi Dobr Suwieka WW. Zarankow w Pcie Brasław. położonych to jest ziemi we wsi Makarowka zwaney od Folwarku Gud odłączoney włok 2 morgow 16 prętow 175 4ma mieszkańcami chatnemi i 4ma kontnikami. Osobno w teyże wsi lasu włoka 1 mor. 9 prętow 209. Prócz tego ieszcze karczma pod folwarkiem Gudami Pohulanka zwana; takowa scheda zeszlęmu ś. p. Michałowi Mikuckiemu Stolnikowi Xtwa Zmudz: Dekretem Exdywizor. wydzielona, a po nim z prawa naturalnego, na syna jego W. JP. Ignacego Mikuckiego Porucznika woysk pol: spadła, i w jegoż possessyi zostająca, jest do zbycia. Ktoby więc z Kolokatorow chciał takową schedę nabyć, może się udać do mnie pełnomocnego Plenipotenta w mieście Wilnie mieszkającego, gdzie zupełną informacyą w tym przedmiocie powezmie. Dat w Wilnie 1 8bra 1815. Bogusław Białobłocki Adwokat Sądu Gł. Lit Wilen.

1. Drzewka wiszniowe, sliwkowe, topole balsamiczne, bez błękitny i biały do wysadzenia szpalerow, agrest, porzeczkki w najlepszym gatunku, truskawek dużych w trzech gatunkach, tulipany w różnych kolorach; narcyssy, lilye białe do przesadzenia, dostać można u JP. Frobenowey w ogrodzie na popławach pod Nrem 1533 znanym za pomierną cenę, takż karnarek kurantowy, i szpice do sprzedania. Dat w Wilnie msca octobra 4 dnia 1815 roku Rozalia Frobenowa teraz Sołocka Majorowa.

1. Józef Karwowski Porucznik b. w. pol. nabywca majątku Markun w Pcie Wilkomier. w Parafii Szatskiej leżącego, wzywa wszystkich Kredytorow byłego Sędziego Z. W. Nowomieskiego a swojego Jurisdatora mających realne pretensye do tegoż Sędziego dla odebrania należnościow z summy przy wybyciu Markun zostawioney. Stanisław Drozdowicz.

1. Lokay imieniem Józef Zapuniaka poddany wieczysty z dobr Gineyciszek JW. Józefa Potrykowskiego Marszałka b. Powiatu Trockiego, ze dnia 30 na dzień 31 augu. roku 1815, znieyszego w nocy uciekł, okradłszy pana swojego w różnych sprzętach, sukniach, oraz gotowych pieniądzy, przytym sztuccow srybrnych stołowych par sześć, i tyleż łyżek, jakoteż z garderoby syna tegoż JW. Marszałka wiele rzeczy zabrawszy, klacz szerści gniadey z sobą uprowadził, szkod niemało przez kradzież i ucieczkę swoją poczynił — Postać ciała jego jest takowa, sam wzrostu niskiego, lat 25 od urodzenia mający, twarzy siedniawey pociągłej, kompleksyi suchy, włosu ciemnego, uczony kunsztu krawieckiego, przezwiał się Zacharewiczem. Ktoby go poścignął, odbierze przyzwoitą nagrodę, w imieniu pana mojego uręczam, i proszę odesłania onego do naybliższey władzy policyinney. Dat 1815 8bra 2 dnia.

Józef Zawadzki Plenipotent. 1. Podaje się do wiadomości, że Józef Łopiński z tego świata zszedł, a Jesliby znalazł się jaki Sukcessor niech przyjeździe do Kurzenca po pozostałą małą ruchomostkę, bo jeśli nie przybędzie za dwa miesiące, więc każe rozprze-

ubosie rozdać. Weiss Ekonom.

O G Ł O S Z E N I A.

2. W mińskim Guberskim Rządzie przedawać się będzie przez publiczną licytacją opisany za dług stosownie do opisu zakładnego Hrabiego Stanisława Manucego, dla Sukcessorow Hrab. Ostermana majątek nieruchomy w Gubernii Mińskiej Powiecie Borysowskim lażący, Bieżeńskie zwany, z wioskami, a mianowicie: Bohomla, Bieresniowka, Budiłowka, Babcy, Juchnowka, Morgowiec, Miłkonja, Piancy, Firachtmówka, Uskomie, Starakastrelika, Bojarka, Kastrelik, *Zaścianki* Gordzinka, Zabrodki, Kalnik i Uborka. W którym to majątku znajduje się rzeczywiście domów włościańskich 519, Włościan dusz męzkich 1072, a żeńskich 1082, z należącymi do tegoż majątku w różnych uroczyszczach gruntami. Roczno go zaś dochodu wyliczono 11,000 rubli assygn. Na taką sprzedaż oznaczają się terminy w dniach r. 1815, pierwszy 15 nowembra, drugi 16 decembra, a trzeci ostateczny dnia 15 stycznia 1816 roku. Chcący kupić takowy majątek, mają przybywać do pomienionego Rządu sami, albo umocowani ich Plenipotenci, na terminy dla licytacji przeznaczone. Dnia 22 septembra 1815 roku, Sekretarz Demijan Czerniew.

2. W skutek Dekretu remissyjnego w Sądzie Głównym 2go Departamentu, Gubernii Mińskiej w roku 1814 8bra 5 dnia zapadłego, Sąd zjazdu do exdywizji dóbr Puchowicz aktorstwa W. Piotra Frybessa Sędzica Ziemi wschowskiej w Powiecie Ihumeńskim Gubernii Mińskiej położonych, dla uczynienia satysfakcyi jego wierzycielom przeznaczony, w roku terażniejszym 1815 w dniu 20 miesiąca februaryi do rzeczonych dóbr do folwarku Markowczyzny atyneney Puchowickiej zjechawszy i Sady swe zareassumowawszy, tak pomiare rzeczonych dóbr jakoteż inventacyą, oraz dalsze w stosunku do Dekretu remissyjnego postanowiwszy wyroki, sądy swoje do powtórnego zjazdu w roku tymże 1815 9bra 25 dnia v. s. odroczył, a z tym się uwiadamia wszystkich wierzycieli i różnego tytułu pretensorow zesłego Piotra Frybessa Sędziego Ziemi wschowskiej i jego Sukcessorow, tak w kraju Imperyi Rosyiskiej znajdujących się, jakoteż za granicą gdziekolwiek będących, iżby na dzień rzeczony 25 9bra odwołanych Sądow, z pretensyami swemi i dowodami na nie służącymi do przerzeczonych dóbr Puchowicz, w Pcie Ihumeńskim Gubernii Mińskiej leżących jawili się, pretensyow swych probowali, sub ammissione przez niniejszą awizacyą ostrzega. Dat. roku 1815 febr. 26 dnia. Franciszek Woyciechowski Prezydujący S. Z. Ptu Sługo. Edward Wańkiewicz Sędzia Ziem. Miński i Exdywizor. Felix Tracewski Sędzia Ziem. Borys. i Exdywizor.

2. Sąd Taxatorsko Exdywizorski na rozdział funduszu i usatysfakcyonowanie wierzycieli zesłego Thedeusza Mackiewicza Obożnego Mścislawskiego, Dekretem remissyjnym Sądu Ziemskiego Wiłkom. w roku 1811 julyi 27 dnia zapadłym destynowany, w témże roku na dniu 14 8bra w pierwszykrotnym zjeździe pod Stannoscią stron ułatwił akcessoryjne kwestye pierwszemu zjazdowi właściwe, w kontynuacyi jakowego, dzieła za wydanym obwieszczeniem, powtórnice Sąd zebrawszy się racyą nieusku-tecznienia pierwszego Dekretu wyrokiem swym

w dniu 25 7bra idącego roku nastalym iterum satysfakcyą swojemu Dekretowi we wszystkim nakazawszy — Termin normalny na oczewiste sprawy rozsądzenie dzień szósty miesiąca decembra terażniejszego 1815 roku przeznaczył, w takowym czasie do miasta Powiatowego Wiłkomierza, że Sąd zbierze się i oczewistym rozbiorem dzieła zajmie się, o tém po trzykrotnie w gazecie Kuryera Litewskiego, kogo interressować może, zawiadomić postanowił. Dat w Wiłkom. roku 1815 miesiąca 7bra 25 dnia. Onufry z Klimonta Klimowicz Sądu Gran. Prezydent Exdywizor. Józef Kozakowski Prezydent b. Grodz. Ptu Wiłkom. Franciszek Xawier! Rychlik Prezydent Sądu Grodz. Wiłkom. Exdywizor.

2. Niżej podpisany, za Dekretem Ziemskim Wileńskim w roku 1802 msca 8bra 15 dnia, między JPP. Turłajem Stolnikowiczem Trockim, Francessonami Kapitanami, Józefem i Maryanną Horbatowskiemi Komornikami zapadłym, summa zł. Pol. 2,150 lokowana u niżej podpisanego została, do której summy za obligami JPanów Horbatowskich na sumę złch Polch 2,860 wydanemi urosił pretensyą zesły Xładz Sylwester Rożewicz, i tę summę zaaresztował i Dekreta akcessoryjne w Ziemstwie Wileń. u-zyskawszy, żyć przestał; prócz tego dalsi Kredytorowie areszta na tę summę pozakładali, gdyby więc jawili się do Sądu Ziemskiego Wileńskowi Kredytorowie: jakoteż Sukcessorowie tegoż Xdza Rożewicza pod upadkiem swych pretensyi uwiadamia. Dat roku 1815 msca 7bra 30 dnia. Symon Orłowski Dworzanin b. S. L. Adwokat Ptu Wileń.

2. Antonina Orwidówna, Porucznikówna byłych woysk pol. kończąc edukacyą januaryi 28 d. w roku 1816 w Klasztorze Panien Wizytek Wileńskich, posiadająca język francuzki i tłumaczenie niemieckiego, umiejąca grać na fortepianie, różne roboty tamborowania, haftowania i rysunki, sama w wieku młodym, pełna skromności, mogąca prowadzić dobremi skłonnościami młode, Panny i z swego temperamentu mogąca podobać się ich Rodzicom, oświadczając ochotę do edukacyi dzieci. Którzyby Rodzice lub Opiekunowie potrzebowali, w początku miesiąca januaryi 1816 roku raczą uczynić odezwę do Klasztoru Panien Wizytek Wileńskich, dla wzajemnego zapewnienia się.

2. Podaje się do wiadomości, że z majątności W. Jana Tuhanowskiego Sędziego Normalnego Ptu Nowogr: Smolczyce zwaney, w Gubernii Grodzień: Powiecie Nowogr: leżący, w nocy ze dnia 12 na 13 7bra Ru teraz: 1815, zbiegli dway ludzie, jeden: Jan Łukaszewicz furman lat 25 wieku liczący, zrostu wysokiego, twarzy i włosów białych, trochę ospowaty, na jedną nogę od zwichniętey pięty kulający, w kozuchu i czapce z bryklem; drugi Tomasz Stankiewicz lat 25 mający, zrostu sredniego, włosów i twarzy ciemnych, w surducie szarym ordynaryjnego sukna i czapce czarney przyodziany. Uprasza się przeto, iżby gdzie wyrażeni zbiegowie пойmani będą, do władz Urzędowych, a szczególniey do Sądu Niższego Ziem: Ptu Nowogr: a choćby i do samey majątności Smolczyc dostawieni byli, za wdzięczność, nagrodę i powrót wydatkow od tegoż W. Sędziego Tuhanowskiego zapewnia się.

2. 1815 roku septembra pierwszego dnia — JW. Konstancya z Jezierskich Generałowa Wendorffowa z Córkami swojemi Ludwiką i Magdaleną Wendorffownami, Sukcessorkami zeszłego s. p. JW. Ignacego Wendorffa Jenerał woysk polskich i Kawalera, do rozprawy przed Sądem Ziemskim Powiatu Słuckiego urodzonego Jana Meysnera Bankiera niegdyś Warszawskiego, oraz jego żonę, jeśli są w życiu, tudzież obojey pći tego Meysnera potomstwo, gdziekolwiek się znajduje, a szczególnie syna Ludwika, po Dekrecie kontumacyinym 1815 roku julii 6 dnia zapadłym, na roki Ziemskie następne sto Michalskie loco peragenda exemptionis zapozywają.

3. Litewsko Grodzieńskiego Sądu Głównego zgi Departament ogłasza, iż sprawa rozpoczęta stosownie do prośb U. U. Ambrożego i Madarta Rostockich, względem uczynionego przez zeszłego Unickich kościołów metropolitę, Teodozego Rostockiego na ruchomy i nie ruchomy majątek jego, testamentem zapisany Majorowi Romanowi Rostockiemu, na skutek ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 9 czerwca 1813 roku, do Izby Cywilney S. Petersburskiej wydanego, przez ten Departament poruczone zostało do przejrzenia Ziemskiemu Sądowi Powiatu Nowogródzkiego. Dnia 10 septembra 1815 roku. Expedytor, Kolleski Sekretarz Liziunowicz.

3. W skutek remissyinego Dekretu Białorusko-Witepskiego Sądu z Departamentu. Sąd Exdywizorski dnia 12 julii z jachawszy do majątności Niperowa w Powiecie rzezyckim leżącej. Dnia 15 julii Dekretem przeznaczył administracyą dóbr i Kapitałów po Józefie Krzywcu pozostałych Rodziewiczom, a przez tychże na taxę Exdywizyą wieczną oddanych, aby administratorowie przez gazetę Kuryera Litewskiego wszystkich Krzywca Pretensorów, Kredytorów i Debitorów pomieścili, izby wyszyscy na dniu 2 marca 1816 roku z dowodami stawali przed Sąd Exdywizorski, mający się odbywać w Powiatowym mieście Rzeżycy pod utratą swych pretensyi złożenia Komportacyi i kopii spraw od 1 7bra przez 6 tygodni do Kancellaryi Ziem. Rzezyckiej o czym wszystkim, administracya przez niniejszą gazetę awizuje 1815 roku 7bra 1 d. Plenipotent Jan Rodziewicz.

2. Roku 1815 augtsta 29 dnia. Na skutek Dekretu remissyinego Sądu Ziem. Rzeczyckiego w dniu 14 augusta roku 1815 serowanego, taxę i exdywizyą dóbr Nowego Dworu w Powiecie Rzeczyckim położonych i dalszego wszelkiego nieruchomego i ruchomego W. Antoniego Oskierki Sędziego Norm. Rzeczyc. majątku, dla usatysfakcyonowania jednoczasowego wszystkich tegoż JJWW. i WW. Wierzycieli i różnego tytułu pretensorów przeznaczającego, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski do dóbr Nowego Dworu w dniu 28 tego miesiąca fixe na zjazd przeznaczony przybywszy w komplecie osób trzech Dekretem remissyinyim zadeterminowa-

nym jurysdykcyą Sądów swoich ufundował, i pod stannością stron w Dekrecie wyrażonych Dekretem odkładowym tak Debitorowi W. Antoniemu Oskierce Sędziemu jakoteż wszystkim tegoż JWW. i WW. Wierzycielom i pretensorom wszystkich dokumentów i wszelkich Aktów fundusz i pretensye wyświecających komportacyą do kancellaryi Ziem. Rzeczyckiej z czteroniedzielną persystencyą onych na dniu dziesiątym 8bra niniejszego roku nakazał, zjazd powtórny na ostateczne rozpoznanie wszystkich pretensyów na dzień 30 9bra udeterminował dla uwiadnienia wszystkich W. Oskierki Sędziego JWW. i WW. Wierzycieli i pretensorów do niniejszego konkursu łączyć się powinny, tak o nastaniu takowego wyroku jakoteż, że na niestawających wieczną amissyą zapisze trzykrotnie przez gazetę Kuryera Litewskiego ogłosić, W. Zastawnego dóbr Nowego Dworu Possora z obowiązka. Franciszek Sołtan Prezydujący Exdywizor. Jan Przybora Podśdek Ziem. Ptu Rzgo Exdywizor. Jan Kwietkowski Pisarz Ziem. Ptu Rzeczyckiego Exdywizor. Franciszek Ruszczyk Sądu Exdywizorskiego Rejent.

2. Nizey piszący się, doświadczywszy podeyscia na wydanym zręcznym Dokumentie w roku 1815 mscu junii Siostrze swey WJP. Katarzynie Sławińskiej Rotmit: Ptu Upitskiego, obniósłszy skargą w aktach xiąg Sądowych zamieszczoną, ostrzegą, izby takowego zręcznego Dokumentu, jako zaskarżonego cofnionego, nikt wlewkiem nabywać i przyjmować nie chciał, inaczej czyniący, stanie się przyczyną własney winy dla siebie — Roku 1815 m-ca 8bra 2 dnia. Józef Sławiński Rot. Upit.

2. W handlu Antoniego Gastella, znajduje się Wiedeńskie fortepiano, tak zwane Tytana Classis.

3. Ze dnia 21 na 22 terazn: mscu 7bra, w noc, z Kafenhauzu Wolgemutow inaczej Andrysow nazywanego; utrzymującego się w Wilnie w domu Gurkleyta na wielkiej ulicy pod Nrm 188, uczyniwszy nie małą kradzież w gotowych pieniądzech, srebrze stołowym, i dalszych artykułach, chłopiec służący Jan Rynkiewicz; zbiegł nieopowiednie, którego przymioty ciała są następne: wieku lat 18 czy 19, urody mierney, cienki, komplexyi suchej, blondyn, wąsow i brody jeszcze nie mający, twarzy bladej i szczupłej, nosa zadartego, jeśliby takowy zbieg był przez kogo poścignionym, upraszają wyżej pomienieni gospodarze o zatrzymanie onego, i odesłanie do nich, lub najbliższej władzy policyiney; za co z przyzwoitą wdzięcznością wydatek (jeśliby był iaki) będzie zwrócony.

2. U Redaktora gazety tuteyszej, mieszającego w domu W. Rejenta Doroszki, złożone są dla oddania szukającemu, w małej bardzo liczbie pieniądze, w bliskości miasta zgubione. Poszukający, jeźli, wymieni miejsce, ilość i czas w którym mógł zgubić; gatunek monet; i opiszę worek lub sakiewkę, w którym się one znajdowały; a wtedy je odbierze.